

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

56. uzsver, ka prioritāte jāpiešķir politisko partiju attīstības atbalstam, tematisko grupējumu izveidei valsts asamblejā, pilsoniskajā sabiedrībā un plašsaziņas līdzekļos; uzskata, ka starptautiskās sabiedrības pienākums ir pilnībā vai daļēji finansēt vēlēšanu budžetu un nodrošināt palīdzību, lai tiktu izpildīti visi Afganistānas Vēlēšanu likuma noteikumi, arī noteikumi par kandidātu pārbaudi;

57. aicina Komisiju un Afganistānas valdību, ņemot vērā, ka šajā valstī attiecīgi 2009. un 2010. gadā jānotiek prezidenta un parlamenta vēlēšanām, arī turpmāk veicināt un nodrošināt pienācīgu finansējumu pasākumiem, kuru mērķis ir sekmēt sieviešu politisko emancipāciju, īpaši reģionos, jo pēdējās provinču padomju vēlēšanās nebija pietiekami daudz kandidātu sieviešu, lai aizņemtu viņām provinču padomēs paredzētās 124 vietas;

58. uzskata, ka Komisijai ir jāpalielina līdzekļu cīņai pret narkotiku tirdzniecību, un iesaka līdzekļu devēju kopienai darīt visu iespējamo, lai citu kultūragu audzēšana narkotisko augu vietā nodrošinātu ražotājiem pietiekamus ienākumus, tādējādi panākot magoņu audzēšanas galīgu pārtraukšanu;

59. atgādina Parlamenta 2007. gada 25. oktobra ieteikumu Padomei par opija ražošanu medicīnas vajadzībām Afganistānā ⁽¹⁾, atbilstoši integrētajām attīstības programmām iebilstot pret fumigāciju kā līdzekli, lai iznīcinātu opija magones Afganistānā, un piedāvājot savu atbalstu, lai apspriestu zinātniskā izmēģinājumprojekta "Magone medicīnai" īstenošanas iespējas.

*
* *

60. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Afganistānas Islāma Republikas valdībai un parlamentam.

Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem

P6_TA(2009)0024

Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par Direktīvas 2002/73/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem, transponēšanu un piemērošanu (2008/2039(INI))

(2010/C 46 E/13)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2003. gada 16. decembra Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanu ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 651. lpp.

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīvu 2002/73/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A6-0491/2008),
- A. tā kā, pamatojoties uz EK līgumā ietvertajiem demokrātijas un tiesiskuma principiem, likumdevējam ir jāpārtrauc pieņemto tiesību aktu īstenošana;
- B. tā kā Parlaments ir viens no likumdevējiem un tā uzdevums pārraudzīt Direktīvas 2002/73/EK īstenošanu ir sarežģīts, jo Komisija nav sniegusi pietiekamu informāciju; tā kā šā iemesla dēļ dalībvalstu parlamentu atbildīgajām komitejām un par dzimumu līdztiesību atbildīgajām iestādēm nosūtīja vēstules ar prasību sniegt informāciju, un atbildes tika saņemtas no 27 valstu parlamentārajām asamblejām un 16 iestādēm, kas atbildīgas par dzimumu līdztiesības jautājumu risināšanu;
- C. tā kā Direktīvai 2002/73/EK ir liela nozīme sieviešu un vīriešu līdztiesības panākšanā un tādu jautājumu risināšanā, kas saistīti ar sabiedrībā kopumā pastāvošo diskrimināciju dzimuma dēļ;
- D. tā kā Direktīvā 2002/73/EK definēta tieša diskriminācija, netieša diskriminācija, uzmākšanas un seksuāla uzmākšanās, aizliegts diskriminēt sievietes grūtniecības dēļ vai grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma dēļ un paredzētas tiesības pēc grūtniecības un dzemdību, kā arī paternitātes vai adopcijas atvaļinājuma atgriezties tajā pašā vai līdzvērtīgā darbā, un dalībvalstis ir atzinušas šādas tiesības;
- E. tā kā dalībvalstis, apņemoties līdz 2005. gada 5. oktobrim īstenot Direktīvu 2002/73/EK, uzņēmās izpildīt vairākas saistības, tostarp:
- noteikt iestādi vai iestādes, kuru pienākumos ir sekmēt, analizēt, pārraudzīt un atbalstīt vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm;
 - veicināt sociālo partneru dialogu, lai sekmētu vienlīdzīgu attieksmi, tostarp pārbaugot darbavietā pieņemto praksi, koplīgumu izpildi u.c.;
 - sākt dialogu ar attiecīgajām nevalstiskajām organizācijām nolūkā sekmēt vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošanu;
 - plānveidīgi un sistemātiski sekmēt vienlīdzīgu attieksmi darbavietā, piemēram, sagatavojot uzņēmuma ziņojumus par līdztiesību un regulāri ietverot tajos informāciju par vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm;
 - īstenot efektīvus pasākumus, lai noteiktu reālas sankcijas par šīs direktīvas neievērošanu, turklāt cietušajām personām izmaksājamo kompensāciju nedrīkst ierobežot (izņemot atsevišķos gadījumos), jau iepriekš nosakot tās maksimālo apmēru;
 - nodrošināt, lai tām personām, kuras sniedz atbalstu dzimumu diskriminācijas un uzmākšanās upuriem, būtu tāda pati aizsardzības pakāpe pret nelabvēlīgu attieksmi;

⁽¹⁾ OV L 269, 5.10.2002., 15. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

- ik pēc četriem gadiem iesniegt Komisijai ziņojumu gan par pasākumiem, kas veikti, lai nodrošinātu īpašas priekšrocības profesionālajā darbībā nepietiekami pārstāvētajam dzimumam, gan par šādu pasākumu īstenošanu;
 - nodrošināt, ka līgumu vai vienošanos noteikumi, kas ir pretrunā šai direktīvai, tiek grozīti vai pasludināti par spēkā neesošiem;
- F. tā kā Direktīvu 2002/73/EK īsteno lēni un nepietiekami kvalitatīvi un tādēļ pastāv risks, ka netiks sasniegti Lisabonas stratēģijas mērķi un pilnvērtīgi neattīstīsies ES spējas sociālajā jomā un ekonomikā;
- G. tā kā daudzas dalībvalstis saskārās ar grūtībām, transponējot Direktīvu 2002/73/EK, jo īpaši ieviešot to tiesību aktos īpašus un piemērotus pasākumus dzimumu līdztiesības veicināšanai un diskriminācijas samazināšanai saistībā ar darba iegūšanu, profesionālo izglītību un karjeras izaugsmi, kā arī darba apstākļiem;
- H. tā kā šajās jomās jāņem vērā integrēta pieeja dzimumu līdztiesības jautājumiem;
- I. tā kā dzimumu diskrimināciju no citu sociālo un politisko aspektu viedokļa padziļina pastāvošās darba samaksas atšķirības starp dzimumiem, jo īpaši atšķirības starp tā saucamajām sieviešu un vīriešu ekonomikas jomām;
- J. tā kā sieviešu ekonomiskā neatkarība ir ļoti svarīga viņu emancipācijai un tā kā darbs, kurā tiek ievērotas tiesības, ir garantija viņu personiskajai attīstībai un sociālajai integrācijai, un tāpēc ir jāuzlabo tiesību akti dzimumu līdztiesības jomā,
1. aicina Komisiju rūpīgi pārraudzīt Direktīvas 2002/73/EK transponēšanu un šīs direktīvas transponēšanas rezultātā pieņemto tiesību aktu atbilstību un arī turpmāk izdarīt spiedienu uz dalībvalstīm; uzsver, ka ir jānodrošina pietiekami resursi, lai sasniegtu šos mērķus;
 2. atgādina par 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanu un it īpaši par Padomes apņemšanos mudināt dalībvalstis sagatavot un publiskot tabulas, kurās ir parādīta saistība starp direktīvām un dalībvalstu veiktajiem transponēšanas pasākumiem; uzskata, ka korelācijas tabulu pieejamība atvieglos Komisijas uzdevumu pārraudzīt Direktīvas 2002/73/EK transponēšanu;
 3. atzīmē, ka cieša dalībvalstu parlamentu atbildīgo komiteju un Eiropas Parlamenta sadarbība, pārraugot tiesību aktu par dzimumu līdztiesību transponēšanu un īstenošanu, veicinātu pilsoņu izpratni par jautājumiem, kas saistīti ar dzimumu līdztiesību;
 4. pauž gandarījumu par lielo skaitu izsmeļošu atbilžu, kuras īsā laikā sniedza dalībvalstu parlamenti un par dzimumu līdztiesību atbildīgās iestādes un kurās izklāstīts, kāda ir pašreizējā situācija attiecībā uz īstenošanu un kādas ir ar to saistītās problēmas;
 5. pauž nožēlu, ka vēl nav iespējams iepazīties ar Komisijas ziņojumu, kurš jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei un kurš jā sagatavo, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju;
 6. pauž nožēlu par to, ka vairāku dalībvalstu tiesību aktos nav pietiekami skaidri un nepārprotami formulēti tādi jēdzieni kā "tieša diskriminācija", "netieša diskriminācija", "uzmācšanās" un "seksuāla uzmācšanās";

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

7. pauž bažas, ka vairākās dalībvalstīs aizliegto diskriminācijas veidu joma nav noteikta pietiekami plaši un tāpēc neatbilst Direktīvai 2002/73/EK; atgādina, ka aizliegtie diskriminācijas veidi skar gan privāto, gan valsts sektoru;
8. pauž nožēlu, ka dažu dalībvalstu tiesību akti ir pretrunā principam par iedarbīgām, samērīgām un preventīvām sankcijām, jo tajos ir noteiktas diskriminācijas upuriem izmaksājamo kompensāciju vai radīto zaudējumu atlīdzības robežvērtības;
9. vērš uzmanību uz to, ka par diskrimināciju ir uzskatāma mazāk labvēlīga attieksme pret sievieti grūtniecības vai grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma dēļ; pauž nožēlu, ka dažās dalībvalstīs nav nepārprotami atzītas tiesības atgriezties tajā pašā darbā vai līdzvērtīgā darbā pēc grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma;
10. aicina dalībvalstis nodrošināt visu Direktīvas 2002/73/EK noteikumu pilnīgu, pareizu un efektīvu transponēšanu un pienācīgu īstenošanu;
11. atzinīgi vērtē to dalībvalstu centienus, kuras ir paplašinājušas vai pastiprinājušas Direktīvā 2002/73/EK ietvertās prasības, un it īpaši tās iniciatīvas, ar kurām jaunos sabiedrības sektoros ir noteikta aizsardzība pret diskrimināciju;
12. prasa dalībvalstīm veikt pasākumus, ar kuriem mudinātu darba devējus sekmēt tādu darba apstākļu, kuros nebūtu pieļaujama seksuāla uzmākšanās un uzmākšanās dzimuma dēļ, un ieviest kārtību, lai šādu uzvedību novērstu;
13. mudina dalībvalstis radīt lielākas iespējas Direktīvā 2002/73/EK noteiktajām par dzimumu līdztiesību atbildīgajām iestādēm un nodrošināt tās ar pietiekamiem resursiem un atgādina par direktīvā ietverto prasību par šo iestāžu neatkarības nodrošināšanu;
14. konstatē, ka Direktīvas 2002/73/EK 8.a panta īstenošanā tiek izmantotas atšķirīgas pieejas, un tāpēc uzsver, ka dalībvalstīm ir jāsadarbojas un jāapmainās ar paraugpraksi; uzskata, ka gan Komisijas izveidotais dalībvalstu dzimumu līdztiesības iestāžu tīkls, gan *Equinet* ir nozīmīgs līdzeklis, ar ko uzlabot dalībvalstu sadarbību un sekmēt Kopienas tiesību aktu vienādu īstenošanu, nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm;
15. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu 2009. gadā veikt pētījumu par to, kā tiek veidotas par dzimumu līdztiesību atbildīgās iestādes; aicina Komisiju un dalībvalstis novērtēt, kāds ir ES iedzīvotāju zināšanu līmenis par pakalpojumiem, ko piedāvā par dzimumu līdztiesību atbildīgās iestādes, un sākt informācijas kampaņas, lai sekmētu šo iestāžu atpazīstamību;
16. vērš uzmanību uz sieviešu nepietiekamo informētību par Direktīvā 2002/73/EK noteiktajām tiesībām, par ko liecina neliels skaits tiesvedības gadījumu dzimumu līdztiesības jomā un neliels iesniegto sūdzību skaits; aicina dalībvalstis, arodbiedrības, darba devējus un nevalstiskās organizācijas pastiprināt centienus un informēt sievietes par iespējām, ko var izmantot diskriminācijas upuri saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kuri ir spēkā kopš 2005. gada;
17. konstatē, ka diskriminācijas upuri visai maz uzticas tiesiskajai aizsardzībai; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka sniegtā palīdzība ir neatkarīga un bez maksas, tādējādi stiprinot diskriminācijas upuru garantijas un nodrošinot tiesisko aizsardzību personām, kuras aizstāv personu, ko aizsargā Direktīva 2002/73/EK, vai liecina šīs personas vārdā;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

18. aicina Komisiju pārbaudīt, vai dalībvalstis nodrošina, ka nepastāv juridiski vai cita veida šķēršļi (piemēram, pārāk īsi termiņi), kas traucē upuriem vai asociācijām un organizācijām, kuras ir pamatoti ieinteresētas Direktīvas 2002/73/EK ievērošanā, uzsākt tiesvedību gadījumos, kad ir pārkāpti noteikumi par aizsardzību pret diskrimināciju un par vienlīdzību, vai - ja tie ir upuri - ar citu administratīvu procedūru palīdzību pieprasīt Direktīvā 2002/73/EK minēto tiesību pilnīgu ievērošanu;

19. atzīst pozitīvo ietekmi, ko rada diskriminējošas rīcības novēršana un izvērtēšana, cieši sadarbojoties par dzimumu līdztiesību atbildīgajām iestādēm un darba inspekcijām; aicina dalībvalstis panākt, ka darba inspektoros apmāca saistībā ar jaunajiem pienākumiem, kas tiem uzticēti Direktīvas 2002/73/EK transponēšanas rezultātā, un saistībā ar tādiem jauniem instrumentiem kā pierādīšanas pienākuma maiņa;

20. uzsver nevalstisko organizāciju nozīmi palīdzības sniegšanā diskriminācijas upuriem; prasa, lai valstu iestādes piešķir līdzekļus starpniecības un palīdzības projektiem, kurus īstenot ir sarežģītāk nekā informācijas izplatīšanas kampaņas;

21. uzsver, ka liela nozīme direktīvas īstenošanā un īstenošanas pārraudzībā ir ticamiem, salīdzināmiem un pieejamiem kvantitatīviem un kvalitatīviem rādītājiem, kā arī statistikas datiem par dzimumiem; mudina par dzimumu līdztiesību atbildīgās iestādes pastiprināt centienus veikt neatkarīgus pētījumus, publicēt neatkarīgus ziņojumus un sagatavot ieteikumus par ikvienu jautājumu, kas saistīts ar diskrimināciju; atgādina par Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu, kuram ir uzticēts iegūt un analizēt informāciju, kas saistīta ar dzimumu līdztiesību, palielināt ES iedzīvotāju informētību par dzimumu līdztiesības jautājumiem un izstrādāt metodoloģiskus līdzekļus, lai sekmētu integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai;

22. norāda, ka ir jāveicina sociālo partneru dialogs, lai vienlīdzīgas attieksmes principu piemērotu, pārtraugot darbavietās pieņemto praksi, koplīgumus, rīcības kodeksus, izpēti un pieredzes un paraugprakses apmaiņu;

23. aicina dalībvalstis ietvert tiesību aktos prasību, ka uzņēmumiem katru gadu ir jāizstrādā un jāīsteno vienlīdzības plāni un plāni attiecībā uz to sieviešu un vīriešu tiesībām, kuru aprūpē ir ģimenes locekļi, kā arī uzņēmumu valdēs jānodrošina vīriešu un sieviešu līdzsvarota pārstāvība;

24. aicina dalībvalstis mudināt darba devējus regulāri sniegt darbiniekiem un viņu pārstāvjiem informāciju par vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošanu pret sievietēm un vīriešiem;

25. uzstāj, ka valstīs ir jāizstrādā mehānismi, lai pārraudzītu vienāda atalgojuma principa īstenošanu un darba atsākšanu pēc grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma un paternitātes atvaļinājuma, vai apgādājamo ģimenes locekļu aprūpes atvaļinājuma;

26. atzīmē, ka vēl joprojām pastāv atšķirības starp darba algām, t.i., sievietes saņem algu, kas ir vidēji par 15 % zemāka nekā vīriešu alga, no 2000. līdz 2006. gadam šīs atšķirības tika samazinātas tikai par 1 % un sieviešu īpatsvars pārvaldības līmeņa amatos vēl joprojām ir daudz zemāks nekā vīriešu īpatsvars; uzstāj, ka ir jāveido valstu mehānismi, kuru mērķis ir vienāda atalgojuma principa īstenošanas uzraudzība, un šajā nolūkā aicina Komisiju atjaunot atbalsta pasākumu plānošanu, stingri ievērojot subsidiaritātes principu;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

27. uzsver, ka ir jāstimulē iniciatīvas, kas sekmē cilvēkresursu politikas un dzimumu līdztiesību veicinošu pozitīvu pasākumu izveidi un īstenošanu uzņēmumos; aicina dalībvalstis ietvert to tiesību aktos prasību, ka uzņēmumiem katru gadu ir jāizstrādā un jāīsteno dzimumu līdztiesības korporatīvie plāni un uzņēmumu valdēs jānodrošina abu dzimumu līdzsvarota pārstāvība;

28. atgādina dalībvalstīm, ka, izstrādājot un īstenojot tiesību aktus, ir svarīgi arī aktīvi īstenot integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai un ņemt vērā ģimenes un darba dzīves saskaņošanas problēmu;

29. uzsver nepieciešamību novērst noteiktus šķēršļus, ar kuriem saskaras sievietes un meitenes ar invaliditāti un vecāki, kas audzina bērnus ar spēju traucējumiem, attiecībā uz vienlīdzīgu piekļuvi izglītībai un darba tirgum, kā arī nepieciešamību pasākumus pielāgot tādā veidā, lai dzimumu aspekts tiktu iekļauts visās politikas jomās un lai arī tiktu ņemtas vērā šo grupu īpašās vajadzības;

30. uzsver nepieciešamību nodrošināt lielāku elastību saistībā ar bērna kopšanas atvaļinājumiem, jo īpaši vecākiem, kuru bērniem ir invaliditāte;

31. aicina dalībvalstis ar mērķtiecīgu pasākumu palīdzību novērst meiteņu un sieviešu diskrimināciju pārejā no skolas uz profesionālo apmācību, no profesionālās apmācības uz profesionālo dzīvi, kā arī laikā, kad viņas atgriežas darba tirgū pēc bērnu vai ģimenes locekļu aprūpes pārtraukšanas; uzsver, ka ir nepieciešami valsts bērnu un slimnieku aprūpes dienesti, kā arī palīdzība vecāka gadagājuma cilvēkiem; vērš dalībvalstu uzmanību uz saistībām, ko tās šajā jautājumā apņēmas pildīt augstākā līmeņa sanāksmē 2002. gadā Barselonā;

32. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem un par dzimumu līdztiesību atbildīgajām iestādēm.

Stāvoklis Gazas joslā

P6_TA(2009)0025

Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par situāciju Gazas joslā

(2010/C 46 E/14)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Tuvajiem Austrumiem, jo īpaši 2006. gada 16. novembra rezolūciju par situāciju Gazas sektorā ⁽¹⁾, 2007. gada 12. jūlija rezolūciju par Tuvajiem Austrumiem ⁽²⁾, 2007. gada 11. oktobra rezolūciju par humanitāro stāvokli Gazā ⁽³⁾ un 2008. gada 21. februāra rezolūciju par stāvokli Gazas joslā ⁽⁴⁾,

— ņemot vērā ANO Drošības padomes 1967. gada 22. novembra rezolūciju Nr. 242 (S/RES/242/1967), 1973. gada 22. oktobra rezolūciju Nr. 338 (S/RES/338/1973) un 2009. gada 8. janvāra rezolūciju Nr. 1860 (S/RES/1860/2009),

— ņemot vērā 1949. gada 12. augusta Ceturto Ženēvas konvenciju par civiliedzīvotāju aizsardzību kara laikā,

⁽¹⁾ OV C 314 E, 21.12.2006., 324. lpp.

⁽²⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 579. lpp.

⁽³⁾ OV C 227 E, 4.9.2008., 138. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti P6_TA(2008)0064.